

Το ίδιο ισχύει στην περίπτωση κατά την οποία οι εθνικές αρχές δέχονται, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, ως συναλλακτική αξία την τιμή μιας πωλήσεως διαφορετικής εκείνης την οποία συνήψε ο κοινοτικός αγοραστής. Σε μια τέτοια περίπτωση, ως «αγοραστής» κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο β', ή γ', του κανονισμού 2913/92, πρέπει να νοείται ο αγοραστής ο οποίος συνήψε την άλλη αυτή πράξη πωλήσεως.

(¹) ΕΕ C 228 της 11.9.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2006 [αίτηση του Giudice di pace di Monselice (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lidl Italia Srl κατά Comune di Arcole (VR)

(Υπόθεση C-315/05) (¹)

(Οδηγία 2000/13/ΕΚ — Επισήμανση των τροφίμων που προορίζονται να παραδοθούν ως έχουν στον τελικό καταναλωτή — Έκταση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τα άρθρα 2, 3 και 12 — Υποχρεωτική αναγραφή του κατ' όγκο αλκοολικού τίτλου για ορισμένα οινοπνευματώδη ποτά — Οινοπνευματώδες ποτό παραγόμενο σε άλλο κράτος μέλος από αυτό στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο διανομέας — «Amaro alle erbe» — Πραγματικός κατ' όγκο αλκοολικός τίτλος χαμηλότερος από τον αναγραφόμενο στην ετικέτα — Υπέρβαση του ορίου ανοχής — Διοικητικό πρόστιμο — Ευθύνη του διανομέα)

(2006/C 331/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Monselice

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lidl Italia Srl

κατά

Comune di Arcole (VR)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Giudice di pace di Monselice — Ερμηνεία της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, (ΕΕ L 109, σ. 29) — Έκταση των υποχρεώσεων που επιβάλλουν τα άρθρα 2, 3 και 12, της οδηγίας — Οινοπνευματώδες ποτό που παράγεται και συσκευάζεται σε άλλο κράτος μέλος και έχει αλκοολικό τίτλο μικρότερο από τον αναγραφόμενο στην ετικέτα — «Amaro alle erbe»

Διατακτικό της αποφάσεως

Τα άρθρα 2, 3 και 12 της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, έχουν την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στα άρθρα αυτά η ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, προβλέπει ότι ο εγκατεστημένος σε αυτό το κράτος μέλος επιχειρηματίας που διανέμει ένα προσσκευασμένο, κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας, οινοπνευματώδες ποτό που έχει παραχθεί από επιχειρηματία εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να έχει ευθύνη για την παράβαση της εν λόγω ρύθμισης, την οποία έχει διαπιστώσει μια δημόσια αρχή και που συνίσταται στο γεγονός ότι ο παραγωγός έχει αναγράψει στην ετικέτα του εν λόγω προϊόντος ανακριβή αλκοολικό τίτλο κατ' όγκο, με συνέπεια να επιβάλλεται στον πρώτο αναφερθέντα επιχειρηματία διοικητικό πρόστιμο, μολονότι ο εν λόγω επιχειρηματίας, ο οποίος απλώς και μόνο διανέμει το προϊόν, περιορίζεται στο να εμπορεύεται το προϊόν αυτό όπως του παραδίδεται από τον παραγωγό του.

(¹) ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2006 (αίτηση του Högsta domstolen — Σουηδία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Nokia Corp. κατά Joacim Wärdell

(Υπόθεση C-316/05) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Πράξεις παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης — Υποχρέωση δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων προς έκδοση διατάξεως απαγορεύουσας σε τρίτον τη συνέχιση των πράξεων αυτών — Έννοια των «ειδικών λόγων» περί μη επιβολής τέτοιας απαγορεύσεως — Υποχρέωση δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων προς λήψη των κατάλληλων μέτρων που εξασφαλίζουν την τήρηση της απαγορεύσεως αυτής — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα γενική απαγόρευση των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης συνοδευόμενη από ποινικές κυρώσεις)

(2006/C 331/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nokia Corp.

κατά

Joacim Wärdell

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Högsta domstolen — Ερμηνεία του άρθρου 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1) — Υποχρέωση ενός δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων, το οποίο διαπιστώνει ότι ο εναγόμενος έχει παραποιήσει/απομιμηθεί ή έχει απειλήσει να παραποιήσει/απομιμηθεί κοινοτικό σήμα και εφόσον δεν υπάρχουν ειδικοί λόγοι που το αποκλείουν, να εκδώσει απόφαση που απαγορεύει στον εναγόμενο να συνεχίσει τις πράξεις της παραποίησης/απομίμησης ή την επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση — Εθνική νομοθεσία περιέχουσα ήδη απόλυτη απαγόρευση των πράξεων παραποίησης/απομίμησης και προβλέπουσα ποινικές κυρώσεις σε περίπτωση συνεχίσεως των πράξεων αυτών

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, έχει την έννοια ότι το γεγονός και μόνον ότι ο κίνδυνος συνεχίσεως των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης κοινοτικού σήματος δεν είναι πρόδηλος ή είναι άλλως πως περιορισμένος δεν συνιστά ειδικό λόγο ώστε ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων να μην εκδώσει διάταξη απαγορεύουσα στον εναγόμενο τη συνέχιση των πράξεων αυτών.
- 2) Το άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι εθνικός νόμος περιέχει γενική απαγόρευση της παραποίησης ή απομίμησης των κοινοτικών σημάτων και προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής ποινικών κυρώσεων για τη συνέχιση των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης, που διαπράττεται είτε εκ προθέσεως είτε εκ βαρείας αμελείας, δεν συνιστά ειδικό λόγο ώστε ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων να μην εκδώσει διάταξη απαγορεύουσα στον εναγόμενο τη συνέχιση των πράξεων αυτών.
- 3) Το άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, έχει την έννοια ότι ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων που εξέδωσε διάταξη απαγορεύουσα στον εναγόμενο τη συνέχιση των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης κοινοτικού σήματος έχει την υποχρέωση να λαμβάνει, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, τα μέτρα που μπορούν να εξασφαλίσουν την τήρηση της απαγορεύσεως αυτής, έστω και αν η εθνική νομοθεσία περιέχει γενική απαγόρευση της παραποίησης ή απομίμησης των κοινοτικών σημάτων και προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής ποινικών κυρώσεων για τη συνέχιση των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης, ανεξαρτήτως του αν έχει διαπραχθεί εκ προθέσεως ή εκ βαρείας αμελείας.
- 4) Το άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 έχει την έννοια ότι ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων που εξέδωσε διάταξη απαγορεύουσα στον εναγόμενο τη συνέχιση των πράξεων παραποίησης ή απομίμησης ή απειλής παραποίησης ή απομίμησης κοινοτικού σήματος έχει την υποχρέωση να λαμβάνει τα μέτρα που προβλέπει το εθνικό δίκαιο και τα οποία είναι κατάλληλα για να εξασφαλιστεί η τήρηση της απαγορεύσεως αυτής, έστω και αν τα μέτρα αυτά δεν θα μπορούσαν, βάσει του δικαίου αυτού, να ληφθούν σε περίπτωση ανάλογης παραποίησης ή απομίμησης εθνικού σήματος.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-357/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/55/ΕΚ — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο)

(2006/C 331/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και S. Pardo Quintillán)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ (ΕΕ L 176, σ. 57)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασιλείο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασιλείο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

⁽¹⁾ ΕΕ C 257 της 15.10.2005.